

La filosofia d'una llei no es mira per l'articulació en si d'aquesta llei, sino per l'esperit que té el legislador a l'hora de desenvolupar-la.

La filosofia de la L.O.D.E. que la Revista PISSARRA valorava positivament, malgrat totes les prevencions, avui se'ns mostra amb tota la intencionalitat política i pràctica d'una Administració.

Una lectura, fins i tot superficial, del Reglaments que desenvolupen la L.O.D.E. ens obliga a ser una mica crítics davant la voluntat, no ja negociadora, sinó més bé concessionària del M.E.C.

Quan tres números enrera ens demanàvem "què serà la (i de la) L.O.D.E.?", ja advertíem el risc que ara s'està confirmant. Per què una polèmica social —i política— tan forta que s'està aigolint a correuita? Per què tantes manifestacions grandiloqüents d'alts càrrecs del M.E.C.? Per què tantes campanyes "pro llibertat d'educació" pels de sempre i amb els objectius habituals? Per què tanta defensa dels sectors compromesos amb una concepció progressista i moderna de l'educació, a canvi de vanes intencions de futur?

Dels Reials Decrets que el Ministeri ha tret, un és el nº 2376/85 en el qual es regulen els Òrgans de Govern dels Centres Públics. I com l'ha tret? De pressa, tard, i no gaire bé (reivindicació de l'eufemisme!).

De pressa perquè amb premeditació i alevosia "vacanceres" ens han comunicat via B.O.E. que ja es hora de normalitzar-nos i començar a funcionar democràticament. Però, oh dissort!..., s'han oblidat de crear un clima adequat i ens han sotmés a un furor electoralista —que no a un procés electoral— per tal que es reconvertissin tots els Centres Públics. I els Centres Concertats, on són?; què fan? Quan traurà el Ministeri la normativa que reguli la constitució i funcionament dels seus Òrgans de Govern? El M.E.C. segueix "defensant" la neutralitat ideològica i imposant-la en aquells Centres que durant molts d'anys ja l'han aplicada —al manco en el sentit més aproximat de pluralitat—, però, i els Centres Privats (Concertats) per què poden seguir al·lisonant i instruint ciutadans (futurs) en una doctrina concreta? Com lligaran l'ideari amb la llibertat de càtedra i de consciència? I sobretot, com ho vigilarà el M.E.C. sense una reglamentació prou clara i precisa?

Aquest R.D. nº 2376/85 l'ha tret tard perquè no podia esperar ja més temps. I surt no gaire bé,

és a dir malament, per la quantitat de buits, d'oblits legals electorals, que fer-ne més era impossible.

Els responsables ministerials han mostrat el llautó i els buits legals han hagut d'ésser interpretats pel propi legislador —el M.E.C.— mitjançant uns télex que, a hores d'ara, ja conté més de cinquanta (50) punts d'esclariment. Des de quan el mateix legislador pot i ha d'interpretar la llei que ell ha elaborat? No era més convenient que en 3 anys se dedicàs a reflexionar prou serenament com per a treure un reglament concret i clar, en lloc d'haver-lo d'interpretar després creant noves casuístiques confuses?

Les cabòries del M.E.C., però, no ens han sorpreses. La seva actuació de grans i aparents declaracions públiques-concessions privades no despisten a ningú. Aquests nous funcionaris amb tota la sobèrbia pròpia dels venturers, amb tota l'estultícia inoportuna dels desclassats —ideològics i polítics—, són els que avui ens mostren que, a la fi, hem democratitzat l'escola.

Fins a on seguir... Mentrestant, on és el reglament d'òrgans de govern per als Centres Concertats? La Concapa, F.S.I.E., C.E.C.E. i F.E.R.E. —l'ordre és aleatori— ja ho decidiran en el moment oportú.

LA PALMESANA

PEDRÓ AMENGUAL VICH

PAPELERIA RECLAMOS

**OBJETOS DE ESCRITORIO y
ARTICULOS PARA REGALO**

Avda. Alejandro Rosselló, 36
Teléf. 46 06 39 - PALMA

El següent Reial Decret, per ordre numèric, el nº 2377/85, és el de Concerts Educatius, i podem dir allò que "rectificar és de savis"; no en el plantejament, però sí quant al criteri de concessions. Anant a cercar els resultats hem sabut —per la premsa, clar— que el Ministeri ha decidit passar a concertar amb el 70 % dels Centres Privats en lloc del 20 % que es tenia previst en un començament. De la qual cosa ens n'alegrem, molt seriosament; malgrat ens diguessen que és per pur electoralisme... Què suposa això pels empresaris de privada? Doncs 500.000 ptes. més que l'any passat per cada aula. Aquesta és la diferència entre Subvenció i Concert. A més d'altres, lògicament. En 10 anys les subvencions a Privada s'han multiplicat per 60. I moltes més millores que no els basten als Patrons de Privada, per la qual cosa convoquen una vaga patronal en defensa de... I res no els és abastament, perquè aquesta gent ho vol tot. Un negoci sense risc, amb control ideològic, social, familiar... I per afegitó, aquesta autoanomenada "Coordinadora pro Llibertat d'Ensenyança" es manifesta contrària a la firma dels Concerts Educatius (?).

Globalment, aquest R.D. que regula les "Normes bàsiques sobre Concerts Educatius" és bo en

quant contempla el fet que sia la pròpia Administració qui per delegació pagui al professorat dels centres que concertin, la qual cosa pot garantir amb més força la llibertat de càtedra i, de pas, potser, evitarà les pressions i agravis que produeixen les tradicionals gratificacions baix mà; també és prou positiva la voluntat declarada per l'Administració d'aconseguir gradualment que la remuneració del personal docent sia anàloga a la del professorat estatal dels respectius nivells d'ensenyança objecte del concert.

Quan més prest millor hagin concertat tots els Centres Privats que ho desitgin —i reuneixin les condicions mínimes exigides— abans haurem normalitzat la nostra escola, que és la de tots i no la d'alguns privilegiats. Ara bé, els concerts no s'haurien de convertir en una moneda canviant...

Finalment, el Reial Decret nº 2375/85 que estableix i regula les normes d'Admissió d'Alumnes té, bàsicament, una inspiració bona. Es, potser, el més notable que ha fet fins ara el M.E.C. quant a reglamentació de la L.O.D.E. Sense entrar en aspectes concrets de puntuació —proporcionada o no, que sembla que ho és prou—, o de si les zones a cada Direcció Provincial respondran a criteris objectivables..., en principi els criteris d'Admissió i el barem d'aplicació fan aquest R.D. més que acceptable. El M.E.C. ha respectat la seva pròpia filosofia i cal pensar que la mantindrà arbitrànt tots els medis necessaris per a garantir que l'aplicació del barem es faci per igual a tots els Centres tant als Públics com als Concertats.

PISSARRA vol disculpar-se amb els seus lectors per la llargària d'aquest Editorial, però intentar abarcar tot el desenvolupament reglamentari exigia espai. Són molts els matisos i aspectes concrets que han quedat al marge, i que els nostres lectors sabran omplir.

El 23 J està guaitant pel cap de cantó. Els resultats electorals ja estan cantats des de fa temps (avui 28 d'abril). Serà capaç el P.S.O.E. d'adonar-se'n que no pot seguir frustrant més esperances? Sabrà a on està el seu potencial electoral (dins l'ensenyament)?